

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/240/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313212408
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8313212408.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: CEE COLLECT FUND 1 LTD, IČO: HE 308237, Agiou Nikolaou 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, 2408 Egkomi, Nikózia, Cyprus zast. Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XXX, XXX XX S., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou Z. Y., pracovníčkou Okresného súdu M. N. C.Y., o zaplatenie sumy 1854,02 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 27.08.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1 854,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1 854,02 eur od 22.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 28.12.2007 uzatvoril žalovaný so M. Ú. A. P.B., ako pôvodným veriteľom (ďalej len „pôvodný veriteľ“) zmluvu predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovanej. Prehľad čerpania dokladá výpisom z účtu žalovaného. Žalovaný podpisom Zmluvy vyslovil súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa pre depozitné produkty, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Pôvodný veriteľ sa podpisom zmluvy zaviazal poskytnúť žalovanému povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy na prevod alebo výber z účtu žalovaného a to aj vtedy ak nebude existovať žalovaného pohľadávka voči pôvodnému veriteľovi z účtu žalovaného, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech žalovaného účtu alebo vkladom v hotovosti. Zároveň sa žalovaný podpisom zmluvy zaviazal povolené prečerpanie splácať pôvodnému veriteľovi formou započítania pohľadávok pôvodného veriteľa proti pohľadávke žalovaného z jeho účtu a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z jeho účtu a to v rozsahu v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú. Pôvodný veriteľ svoj záväzok mu vyplývajúci zo Zmluvy splnil riadne a včas, t.j. žalovanému poskytol povolené prečerpanie k jeho bežnému účtu. Nakoľko žalovaný využil možnosť prečerpania svojho účtu, avšak pôvodnému veriteľovi svoj záväzok zo Zmluvy na vrátenie povoleného prečerpania nespĺnil riadne a včas, žalobca písomne vyzval žalovaného na splnenie svojho záväzku. Ku dňu 20.08.2012 pôvodný veriteľ evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 1 854,02 eur (ďalej len „pohľadávka“). Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom ako novým veriteľom zo dňa 21.08.2012 (ďalej len „Zmluva o postúpení“) došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanému (vrátane jej príslušenstvá) na žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca k dnešnému dňu eviduje voči žalovanému pohľadávku vo výške istiny v celkovej výške 1 854,02 eur. Ďalej uviedol, že si uplatňuje aj nárok na zákonné úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy istiny vo výške 1 854,02 eur od 22.08.2013 až do zaplatenia.

Opatrovníčka žalovaného vo veci uviedla, že vec ponecháva na rozhodnutie súdu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Start konto zo dňa 28.12.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami M., P.B.. pre depozitné produkty, výpisom z účtu žalovaného, Zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, výzvou k úhrade zo dňa 23.8.2012, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.8.2012, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 07.10.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.08.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - M. Ú. A., P.B.. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania.

Postupca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 28.12.2007 v súlade s ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Start konto (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa postupca zaviazal zriadiť pre žalovaného bežný účet, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX. Predmetom zmluvy bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania na účte, ktoré malo byť automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou (Záverečné ustanovenia zmluvy, písm. g)). Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky M., P.B.. pre depozitné produkty a majiteľ zmluvy vyhlásil, že je s nimi oboznámený a súhlasí s nimi.

V zmysle záverečných ustanovení zmluvy - písm. l), právne vzťahy touto zmluvou neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v SR.

V zmysle čl. 1 Všeobecných obchodných podmienok M., P.B.. pre depozitné produkty (ďalej len VOP), tieto Všeobecné obchodné podmienky pre depozitné produkty upravujú právne vzťahy medzi M. Ú. a klientom, ktorého identifikačné údaje sú uvedené v príslušnej zmluve, ktorej sú tieto Podmienky súčasťou .

Podľa článku 4.10., bod 4.10.1. VOP, na základe bankou stanovených kritérií, ktoré závisia najmä od kreditných obrátov realizovaných na bežnom účte klienta a pravidelnosti realizovania kreditných obrátov na účte môže banka zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie. Povolené prečerpanie sa poskytne na dobu účinnosti Zmluvy o účte, ku ktorému sa prečerpanie poskytuje. Podpisom Zmluvy o účte sa klient zaviazal, že do splatenia celkovej pohľadávky banky nevypovie Zmluvu o účte ani nepožiada o zrušenie bežného účtu. Povolené prečerpanie fyzickej osobe bude nastavené na účte najneskôr do 3 pracovných dní od rozhodnutia banky o súhlase s povoleným prečerpaním. Povolené prečerpanie je účinné jeho zriadením na bežnom účte. O výške a začiatku povoleného prečerpania bude banka klienta písomne informovať.

Podľa článku 4.10., bodu 4.10.6. písm. d) VOP, po zriadení povoleného prečerpania sa klient zaväzuje jedenkrát do roka dosiahnuť kreditný zostatok na bežnom účte.

Podľa článku 4.11., bod 4.11.3. VOP, v prípade vzniku nepovoleného prečerpania banka pošle upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného prečerpania v banke stanovenej lehote s tým, že ak nepovolené prečerpanie klient nevyrovná v stanovenej lehote, pohľadávka z nepovoleného prečerpania sa stane okamžite splatnou vrátane príslušenstva.

Z prehľadu histórie transakcií na úverovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX súd zistil, že žalovaný realizoval posledný výber z účtu dňa 28.08.2008 vo výške 10 000,- Sk, poslednú úhradu v prospech účtu realizoval dňa 17.09.2008. Po tomto účte sa na účte účtované iba poplatky.

M. P.B.. ako postupca listom zo dňa 23.08.2012 adresovaným žalovanému oznámila, že ku dňu 21.08.2012 postúpila svoju pohľadávku z predmetnej zmluvy uzatvorenej medzi ním ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom na žalobcu a upozornila ho, že momentom doručenia tohto oznámenia je povinný svoje záväzky zo zmluvy plniť výhradne postupníkovi a postupník je voči nemu oprávnený

uplatňovať všetky práva veriteľa vyplývajúce zo zmluvy a dokumentov, na základe ktorých bolo poskytnuté zabezpečenie jeho záväzkov zo zmluvy.

Žalobca listom zo dňa 23.08.2012 vyzval žalovaného na uhradenie pohľadávky spolu v sume 2 111,53 eur najneskôr do dňa 12.09.2012.

V písomnom vyjadrení zo dňa 07.10.2013 žalobca uviedol, že predmetom zmluvy uzavretej so žalovaným bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania na účte, ktoré bolo automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou. V zmysle záverečných ustanovení zmluvy sa banka zaväzuje majiteľovi účtu vydať debetnú platobnú kartu. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý maximálny denný limit 15 000,- Sk. Predmetná zmluva bola uzatvorená v zmysle § 709 a nasl. Obchodného zákonníka, jedná sa o absolútny obchodnozväzbový vzťah, túto zmluvu nemožno zamieňať so zmluvou o poskytnutí pôžičky, resp. úveru a preto táto zmluva nemusí obsahovať náležitosti podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. Ďalej uviedol, že na účte žalovaného boli vykonané kreditné operácie vo výške 91 345,- Sk (3 032,10 eur) a posledná kreditná operácia bola vykonaná dňa 17.09.2008. Žalovaný vykonal na účte debetné operácie vo výške 110 650,- Sk (3 672,91 eur) a poslednú debetnú operáciu vykonal dňa 28.08.2008.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 713 ods. 2 Obchodného zákonníka, peňažné prostriedky použité majiteľom účtu podľa § 709 účtuje banka na ľarchu účtu dňom, keď tieto peňažné prostriedky vyplatila alebo platby uskutočnila, a za tento deň nepatria majiteľovi účtu úroky z čerpaných peňažných prostriedkov.

Podľa § 1 ods. 3 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

Podľa § 2 písm. a), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

- a) úverovom limite, ak je stanovený,
- b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,
- c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Ň

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Ako vyplýva z § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa z § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V danej právnej veci pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o bežnom účte. Podľa tvrdenia žalobcu medzi žalovaným a pôvodným veriteľom mala byť uzatvorená aj zmluva o úvere z dôvodu, že pôvodný veriteľ pre žalovaného v zmysle § 710 Obchodného zákonníka realizoval príkazy na platbu, hoci na účte žalovaného nemal dostatok finančných prostriedkov.

Uzatvorením zmluvy o bežnom účte vznikol formálne absolútny obchodný vzťahom ktorý sa spravuje ustanovením § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte je absolútnym obchodnozväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné aby sa ich neplatnosť spotrebiteľ dovoľával. Aj v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorým bol režim spotrebiteľských zmlúv do nášho právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu práva zabezpečiť právnu ochranu i v takýchto prípadoch. To znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprímeraných podmienok a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu používať právnu ochranu.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je nesporné, že zmluva o bežnom účte uzatvorená medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, pričom sa jedná o typovú zmluvu, je zmluvou spotrebiteľskou a teda žalovanému ako spotrebiteľovi prináleží primeraná ochrana v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť podotýka, že výpočet typov zmlúv v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom od 1.4.2004, ako zmlúv spotrebiteľských, je iba demonštratívny.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie mal teda za preukázané, že na základe uzatvorenej zmluvy o bežnom účte, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, pôvodný veriteľ viedol pre žalovaného účet na jeho meno a v jeho prospech. Žalobca svoj nárok v tomto konaní uplatňuje titulom dojednania povoleného prečerpania na účte, ktoré bolo v zmluve dojednané ako nastavené plnenie pri splnení kritérií stanovených bankou (bod 4.10.1 VOP). Svojím charakterom ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa ho zaväzuje splácať za určitých podmienok stanovených bankou. Kritériá banky špecifikované v zmluve sú upravené tak, že povolené prečerpanie sa nastaví až po splnení kritérií stanovených bankou. Takéto dojednanie povoleného prečerpania prostriedkov a tým poskytnutie úveru v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka je neplatným dojednaním s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, pretože je neurčité (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zo zmluvy nevyplýva dohoda účastníkov o povolení prečerpania

prostriedkov, ani právo na zriadenie povoleného prečerpania a toto je poskytnuté z vôle banky jej jednostranným konaním. Nie sú vzájomne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere, výška úveru, výška zmluvného úroku, súvisiacich poplatkov a podobne. Okrem toho je takéto dojednanie neplatné aj v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola dohodnutá individuálne, pretože všetky podmienky poskytnutého prečerpania určuje jednostranne banka bez vôle dlžníka a bez naplnenia písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy.

Predmetná zmluva z 28.12.2007 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou žalobcom, v ktorej sú naformulované žalobcom stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať. Súd ako už uviedol vyššie je toho názoru, že uzavretím zmluvy o bežnom účte nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

V zmluve neboli dohodnuté ani podstatné náležitosti zmluvy o úvere a to výška úveru, výška zmluvného úroku a ďalšie náležitosti podľa § 4 zákona 258/2001 Z.z. Nejestvuje určitá a zrozumiteľná dohoda (v zmysle písomného návrhu - oferty a jeho písomného prijatia - akceptácie žalovaným) v písomnej forme obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere uvedené konkrétnymi údajmi. Žalobca nepredložil súdu takýto dôkaz (takúto dohodu) a dokonca ani iný dôkaz, z ktorého by uvedené konkrétne náležitosti boli zrejmé. Súd je preto toho názoru, že predmetné dojednanie o povolenom prečerpaní v rámci bežného účtu žalovaného je neplatné. Z neplatného právneho úkonu sa nemožno domáhať plnenia. V danej súvislosti súd poukazuje na rovnaký názor vyslovený v obdobnej veci v rozhodnutí Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/233/2014 zo dňa 11.03.2014.

Okrem toho súd poukazuje, že vykonaným dokazovaním nemal ani za preukázané, žeby zo strany pôvodného veriteľa pri poskytnutí povoleného prečerpania došlo k splneniu povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch (poskytnutie informácií o výške úverového limitu, o ročnej úrokovej sadzbe, o poplatkoch.....), pričom banka informačnú povinnosť mala splniť písomnou formou a to najneskôr pri uzatvorení dohody o povolenom prečerpaní. Tieto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch sú stanovené v záujme ochrany spotrebiteľa za tým účelom, aby spotrebiteľ najneskôr v čase uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní bol písomne informovaný o hlavných podmienkach poskytnutia povoleného prečerpania, o jeho základných právach a povinnostiach a dôsledkoch dojednanja povoleného prečerpania.

Keďže súd vyhodnotil plnenie z povoleného prečerpania ako plnenie z neplatného právneho úkonu, nemôže žalobca v súvislosti s takýmto neplatným dojednaním uplatňovať poplatky, resp. zmluvné úroky. Žalobcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Zákonom č. 102/2014 Z.z. ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bola s ohľadom na potreby aplikačnej praxe jednoznačne ustanovená povinnosť ex offo postupu orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi. Jednou z takých prekážok je aj uplynutie premlčacej doby na ktorú je súd povinný z úradnej moci v prípade spotrebiteľskej zmluvy prihliadať. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Nárok na bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe.

V prejednávanej veci má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

Ako je zrejmé z predloženého prehľadu transakcií na bežnom účte žalovaného, žalovaný uskutočnil poslednú úhradu na účet dňa 17.09.2008 eur a naposledy dňa 28.08.2008 uskutočnil výber z účtu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi vznikol v predmetnej veci iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby by bol rozhodujúci deň, keď sa žalobca skutočne dozvedel, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto obohatenie získal. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo. Dvojročná subjektívna premlčacia doba však beží iba v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. V predmetnej veci došlo k poslednému bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného dňa 28.08.2008, kedy vybral poslednú sumu prečerpania z bežného účtu. Trojročná objektívna premlčacia doba tak začala plynúť dňa 29.08.2008 a uplynula najneskôr dňa 29.08.2011. Keďže návrh na začatie konania žalobca podal na súde až dňa 27.08.2013, uplatnil teda svoj nárok až po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej doby. Súd vzhľadom na uvedené návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej veci súd žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní bol teda úspešný žalovaný a vznikol mu nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu jej žiadny nárok nevyplýva, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.